

Blue Jasmine

De Getta Neumann

În ultimii ani Woody Allen producea câte un filmuleț simpatic care ne lăsa cu gustul amărui al așteptării dezamăgite. *Blue Jasmine* însă este o realizare fulminantă care, în mod neașteptat, poartă mai degrabă amprenta protagonistei decât a regizorului. Cate Blanchett, una din cele mai frumoase, inteligente și talentate actrițe din toate timpurile, umple tot ecranul și este nucleul în jurul căruia gravitează celelalte personaje.

Jasmine (Cate Blanchett) este în plină cădere de la începutul filmului. Aflăm prin secvențe de *flash-back* povestea acestei femei care a trăit viața celui 1% al societății americane, o viață de lux și plăceri, până în momentul în care eșafodajul existenței ei se dovedește a fi putred și se prăbușește. Jasmine, în realitate Jeanette, are un soț bogat, șarmant și iubitor (Alec Baldwin) care, în realitate, este șarmant, dar o înșeală sistematic, iar casa somptuoasă, piscina, petrecerile, bijuteriile sunt finanțate cu bani câștigați prin escrocherii. Ani de zile Jasmine trăiește cu sentimentul siguranței, iar când acesta se spulberă, nu e în stare să confrunte realitatea, ci continuă să-și plimbe ochii larg deschiși-închiși, să vadă himerele trecutului, dar nu și prezentul.

Când află că bărbatul ei o înșeală demult și multiplu, îl interpelează, iar acesta o anunță că vrea să divorțeze, provocând reacția nesăbuită a Jasminei care îl denunță. Soțul este arestat, (modelul trebuie să fi fost Bernie Madoff, speculantul de tristă celebritate), dar Jasmine cade împreună cu el, fiind garantă pentru afacerile lui, cu toate că își pusese semnătura fără să fi înțeles despre ce era vorba.

Aici începe filmul. Ruinată, cu nervii zdruncinați, Jasmine debarcă într-un mediu proletar, în tior Chanel și cu valize Vuitton, la sora ei inimoasă Ginger (Sally Hawkins) care este divorțată, cu doi copii și cu un prieten, om simplu, muncitor.

Jasmine îi tratează cu condescendență, chiar cu dispreț, în timp ce se menține cu greu pe linia de plutire îndopându-se cu vodcă și Xanax. Narcisică, închistată în capsula ei impermeabilă la realitate, Jasmine se refugiază în trecut, rememorează scene, dialoguri, fără să încerce să le înțeleagă structura, fără să-și dea seama de erori. Are o ultimă șansă: întâlnește partida de vis - un diplomat frumos, elegant, bogat, totul s-ar putea termina ca într-un basm cu un *happy end*, dar iar o sfeclește! Pentru „prințul” ei vrea să pară „prințesă”, deci își inventează o nouă identitate mințind sau confabulând... Sfârșitul e tragic - Jasmine rămâne singură, o epavă, o ființă terminată psihic.

„În scena finală, spune Cate Blanchett într-un interviu, Jasmine poartă aceleași haine ca la început. Sarcina mea a fost să arăt că crizele prin care trece, decăderea ei nu sunt o întâmplare, ci sunt provocate de personalitatea ei.” Sună dur, dar Jasmine își merită soarta. Parașutată dintr-o lume artificială, orbecăie, dezorientată, inconștientă de ce i se întâmplă și de ce și-a făcut ea, cu mâna ei. Ne este totuși milă de ea. Ea nu este numai propria ei victimă, ci și a unui sistem dereglat care incită la o înavuțire nemăsurată, cu sau fără schema Ponzi, de multe ori fără legătură cu munca și meritul .

Daca Cate Blanchett strălucește în acest rol se datorează și lui Woody Allen care este cunoscut pentru capacitatea de a lăsa actrițelor spațiul ca să-și desfășoare pe deplin talentul. Nu este un film tipic lui Woody Allen, deja prin faptul că acțiunea are loc pe coasta de vest și nu la New York. Sporovăiala de intelectuali evrei nevrotici, calambururile cu tâlc, interogațiile despre vrute și nevrute sunt înlocuite de pălăvrăgeala din *high society* gen Hollywood.

Este evident că personajul principal se inspiră din figura lui Blanche DuBois din *Un tramvai numit dorință* de Tennessee Williams, rol pe care Cate Blanchett îl jucase într-o producție pe Broadway și despre care *New York Times* a remarcat că „niciodată nu a fost mai reală doamna care trăiește pentru iluzii”. Este calitatea supremă a unei interpretări de a insufla sentimentul că personajul transcende realitatea într-o sferă de o realitate mai intensă decât cea pe care o cunoaștem.

Official trailer

http://www.youtube.com/watch?annotation_id=annotation_487659&feature=iv&src_vid=FER3C394aI8&v=FER3C394aI8